

ÎNCHEIERE

06 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către executorul judecătoresc Liliana Ababii,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către executorul judecătoresc Liliana Ababii împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea deciziilor,

împotriva deciziei din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, s-a casat hotărârea din 25 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 09 februarie 2018 executorul judecătoresc Liliana Ababii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea deciziilor nr.117/2112 din 15 noiembrie 2017 și nr.11 din 11 ianuarie 2018.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 20 noiembrie 2017 a primit decizia Serviciului Fiscal de Stat nr.117/2112 din 15 noiembrie 2017 asupra căreia a exercitat calea de atac prealabilă, dar contestația a fost respinsă.

Reclamanta a menționat că nu este de acord cu decizia dată, ori, Serviciul Fiscal de Stat a stabilit că din toată suma de 29 380 lei, care urma să fie achitată pentru fondul social, a fost achitată până la momentul efectuării controlului doar suma de 20 837 lei, indicând faptul dat atât în textul deciziei, cât și în calculul anexat. Serviciul Fiscal de Stat a decis neîntemeiat încasarea la buget în termen de 30 zile a sumei de 24 372 lei, în calitate de contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii. Suma contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii spre plată până la efectuarea controlului este 8 543 lei, această sumă urmând a fi de baza, după care urma să fie calculată amenda pentru neachitarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii.

Executorul judecătoresc Liliana Ababii a relatat că Serviciul Fiscal de Stat incorect a indicat în calculul anexat sumele contribuțiilor. Organul fiscale nu au luat în considerație că unele legi ale bugetului asigurărilor sociale de stat intrau în

vigoare nu la începutul anului. Astfel, Legea nr.73 din 12 aprilie 2015 a bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2015 a intrat în vigoare la 12 aprilie 2015, iar Legea nr.156 din 01 iulie 2016 a bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2016 a intrat în vigoare la 26 iulie 2016. Prin urmare, acest fapt a avut o influență și asupra sumei rămase neachitate a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii precum și asupra calculării majorării de întârziere.

Reclamanta a relatat că după încheierea controlului a achitat contribuțiile de asigurări sociale obligatorii (partea restantă) în sumă de 9 169 lei (în această sumă este inclusă și suma de 8 543 lei), impozitul pe bunurile imobiliare în sumă de 360,77 lei, majorarea de întârziere pentru neachitarea în termen a impozitului pe bunurile imobiliare în sumă de 102 lei și amenda pentru încălcarea legislației, pentru neprezentarea informației în sumă de 1 500 lei.

Reclamanta a indicat că Serviciul Fiscal de Stat, examinând contestația depusă, nu s-a expus asupra argumentelor invocate în aceasta, mai mult ca atât, în timpul examinării contestației la Serviciul Fiscal de Stat în ședința din 11 ianuarie 2018 a aflat că controlul în cauză nu a fost înregistrat în Registrul de stat al controalelor, conform normelor de drept imperative prevăzute de Legea nr.131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Prin hotărârea din 25 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de către executorul judecătoresc Liliana Ababii. S-au anulat deciziile Serviciului Fiscal de Stat nr.117/2112 din 15 noiembrie 2017 și nr.11 din 11 ianuarie 2018. (f.d. 78, 80-82)

Pentru a hotărî astfel instanța de fond a conchis că în lista Registrului de Stat al Controalelor de pe site-ul oficial prezentat de Serviciul Fiscal de Stat, stabilită în baza Planului controalelor pe anul 2017 executorul judecătoresc Liliana Ababii nu se regăsește. Astfel, Serviciul Fiscal de Stat, prin abateri de la normele legale și cu încălcarea procedurii, a efectuat în perioada 09 octombrie 2017-17 octombrie 2017 control fiscal la fața locului prin metoda verificării totale privind corectitudinea calculării impozitelor, taxelor și altor plăți obligatorii pentru perioada fiscală 01 ianuarie 2013-31 august 2017, de către executorul judecătoresc Ababii Liliana. Instanța a considerat nefondată poziția pârâtului cu privire la faptul că controlul fiscal din 17 octombrie 2017 a fost efectuat până la intrarea în vigoare a prevederilor legale privind înregistrarea controalelor de stat în Registrul de stat al controalelor, instituite prin Legea nr.131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător care se aplică începând cu 28 octombrie 2017. Instanța a considerat că la caz este aplicabilă Legea nr.230 din 23 septembrie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, publicată la 23 septembrie 2016, în vigoare din 28 octombrie 2016, cu unele excepții - art. XXVII, fiind publicată în Monitorul Oficial al R. Moldova nr. 369-378 art. 755 din 28 octombrie 2016. În opinia instanței de fond organele abilitate urmau a asigura funcționalitatea deplină a Sistemului informațional automatizat „Registrul de stat al controalelor”.

Prin decizia din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, s-a casat hotărârea din 25 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca lipsită de temei. (f.d. 138, 139-163)

Instanța de apel a concluzionat ca fiind emise în baza legii deciziile nr. nr.117/2112 din 15 noiembrie 2017 și nr.11 din 11 ianuarie 2018, ori, Legea nr.131

din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, în redacția Legii nr.230 din 23 octombrie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, nu se extinde asupra controalelor efectuate de către organele fiscale, cu excepția înregistrării, supravegherii și raportării controalelor în Registrul de stat al controalelor.

Instanța de apel a constatat că prevederile Legii nr.131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, privitor la înregistrarea, supravegherea și raportarea controalelor în Registrul de stat al controalelor, sunt aplicabile controalelor efectuate în domeniul fiscal începând cu data de 28 octombrie 2017, în rest, procedurile de control ale Serviciului Fiscal de Stat sunt reglementate de Codul Fiscal. Instanța de apel a menționat că concluziile instanței de fond privind data intrării în vigoare a prevederilor art. XXVII al Legii nr.230 din 23 septembrie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative sunt eronate, or, data de 23 septembrie 2016 este data adoptării actului legislativ și nu data publicării actului, publicarea și intrarea în vigoare a prevederilor Legii a avut loc la data de 28 octombrie 2016, conform Monitorului Oficial nr.369-378. Prin urmare, controlul fiscal a fost efectuat de Serviciul Fiscal de Stat înainte de a intra în vigoare normele legale cu privire la înregistrarea controalelor de stat în Registrul de stat al controalelor.

La 04 ianuarie 2019 executorul judecătoresc Liliana Ababii a declarat recurs împotriva deciziei din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei, cu menținerea hotărârii instanței de fond. (f.d.166-177)

În motivarea cererii de recurs recurenta a invocat, că instanța de apel a interpretat în mod greșit legea și în acest sens a aplicat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei. Instanța de apel la adoptarea deciziei sale nu a luat în considerație faptul că Serviciul Fiscal de Stat nu a probat expedierea în adresa executorului judecătoresc Liliana Ababii a delegației de control în limitele termenului legal prevăzut, deoarece nu a fost cazul unui control inopinat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 18 octombrie 2018, publicată pe site-ul Curții de Apel Chișinău la 09 noiembrie 2018, expediată prin intermediul oficiului poștal părților la 09 noiembrie 2018. Astfel, recursul declarat de către executorul judecătoresc Liliana Ababii la 04 ianuarie 2019, se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către executorul judecătoresc Liliana Ababii este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că executorul judecătoresc Liliana Ababii a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către executorul judecătoresc Liliana Ababii asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă executorul judecătoresc Liliana Ababii, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către executorul judecătoresc Liliana Ababii, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către executorul judecătoresc Liliana Ababii, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas